

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

a [redacted]) által képviselt
Intrum Justitia Zrt. (1138 Budapest, Váci út 144-150.) **felperesnek**

a Madari Ügyvédi Iroda (1027 Budapest, Frankel Leó u. 5. mfszt. 2.) által képviselt
[redacted] **alperes ellen**

kölcsön megfizetése iránti perében meghozta a következő

Í t é l e t e t

A bíróság a keresetet **elutasítja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 29.200, azaz huszonkilencezer-kétszáz Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet jelen bíróságnál kell írásban benyújtani 3 példányban a Fővárosi Törvényszékhez címezve.

Fellebbezésnek az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére, vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye. Lényeges eljárási szabálysértésnek az olyan jogszabálysértés minősül, amelynek az ügy érdemi elbírálására kihatása volt.

A fellebbezést a másodfokú bíróság hivatalból elutasítja, ha a fellebbezés nem az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással került előterjesztésre. Azonban ezen elutasításnak nincs helye, ha a fellebbező megjelöli, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala előtti eljárás mely mozzanatát tartja jogszabálysértőnek, illetve azt, hogy az ítélet álláspontja szerint mely jogát vagy jogos érdekét sérti. A másodfokú eljárásban új tények állításának, illetve új bizonyítékok előterjesztésének helye nincs. E tilalom nem érvényesül, ha a tények előadására, illetve bizonyítékok előterjesztésére az elsőfokú eljárásban a bíróság eljárási szabálysértésére vagy téves jogalkalmazása miatt nem kerülhetett sor.

A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz, azonban a felek bármelyikének kérelmére tárgyalást tart. E kérelmet a fellebbező fél a fellebbezésében, illetve az ellenfél csatlakozó fellebbezésének kézhezvételétől számított 8 napon belül, a fellebbező fél ellenfele, pedig a fellebbezés kézhezvételétől számított 8 napon belül terjesztheti elő. E határidő elmulasztása esetén a határidő utolsó napjától számított 60 nap elteltével igazolási kérelem akkor sem terjeszthető elő, ha a mulasztás csak később jutott a fél tudomására vagy az akadály csak később szűnt meg.

I n d o k o l á s

A bíróság a becsatolt okiratok és a felek nyilatkozatai alapján a következő tényállást állapította meg, amely a felperest terhelő bizonyítás részbeni sikertelensége miatt hiányos.

Az alperes és a Raiffeisen Bank Zrt. felperesi jogelőd között 2011. július 13-án kölcsönszerződés jött létre "Raiffeisen újrakezdési hitel" konstrukcióban, amely alapján a felperesi jogelőd az alperesnek 471.170 Ft kölcsönt nyújtott 36 hónapos futamidőre.

A szerződés részét képezte a Kölcsön Általános Szerződési Feltételei, a Lakossági Üzletszabályzat és Általános Üzleti Feltételek megnevezésű általános szerződési feltételek is.

A felperesi jogelőd 2016. február 16-án a szerződésből fakadó követeléseit a felperesre engedményezte.

A felperes keresetében kérte a bíróságot, kötelezze az alperest 460.605 Ft és ezen összeg után 2016. február 17-től a kifizetésig évi 26,5 % kamat megfizetésére. Szintén tőkekövetésként érvényesített 30.000 Ft követeléskezelési díjat, valamint kérte a perköltsége megtérítését is.

Csatolta a perbeli szerződést és az annak részét képező Lakossági Üzletszabályzatot, valamint Általános Üzleti Feltételeket, azonban a kölcsön Általános Szerződési Feltételeit nem.

Állítása szerint a felperesi jogelőd 2014. február 21-én a szerződést felmondta. A felperes magát a felmondást csatolta, valamint egy, a felperesi jogelőd által készített és postai hitelesítés nélküli postakönyv-kivonatot, amellyel a felmondás postára adását kívánta bizonyítani.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Jogi álláspontja szerint a szerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontja miatt semmis, az ugyanis a teljes hiteldíjmutatót tévesen, a Magyar Nemzeti Bank által közzétett kalkulátortól eltérő mértékben rögzíti.

Az alperes nem tartotta a szerződés részének az általános szerződési feltételeket, azokat ugyanis a felperesi jogelőd az alperessel nem tárgyalta meg. A kamatmértéket tisztességtelennek tartotta, vitatta a követelés összecszerúségét is.

Előadta, hogy a perbeli szerződés felmondását a felperesi jogelődtől nem kapta meg, annak hatályosulását ezért vitatta.

A kereset nem alapos.

A bíróság elsőként azt vizsgálta, hogy bizonyította-e a felperes a keresete alapjául szolgáló

szerződés tartalmát.

A Polgári perrendtartásról szóló **1952. évi III. tv. (Pp.) 3. § (3)** bekezdése kimondja, hogy a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása [...] a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli.

A **Pp. 164. § (1)** bekezdése alapján a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

A **Pp. 206.§ (1)** bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

Mivel a felperes a keresetében az általa hivatkozott szerződés teljesítésére kérte kötelezni az alperest, a bíróság által már közölt tájékoztatás alapján őt terhelte annak a bizonyítása, hogy a felperesi jogelőd és az alperes között szerződés jött létre, mégpedig a felperes által állított tartalommal.

A felperesi bizonyítás ebben a tárgykörben is eredménytelen volt, az alapul fekvő szerződés teljes tartalmát a bíróság nem ismeri.

A szerződéshez ugyanis az abban található utalás szerint többek között Kölcsön Általános Szerződési Feltételei is hozzátartozott.

A felperes az őt terhelő bizonyítás tudatában, a bíróság egyértelmű tájékoztatása ellenére döntött úgy, hogy a Kölcsön Általános Szerződési Feltételeit nem csatolja, ez viszont azt eredményezi, hogy a bíróság a feleket, így különösen az alperest terhelő egyes kötelezettségek terjedelmét, mértékét, illetve feltételeit nem tudja teljes körűen megállapítani, a felperes követelésének alaposságát nem tudta megítélni.

A szerződés teljes tartalmának ismeretlensége a keresetben érvényesített összeg minden részének, tételének alaptalanságát okozza. A bíróság egyik tételről sem tudta volna megvizsgálni, hogy annak összege, illetve számítási módja megfelel-e a perbeli kötelelemnek, másképpen fogalmazva, hogy az alperes tényleg azon összeg megfizetésére köteles-e, mint amelyet a felperes állít. Nem tudható ugyanis, hogy a szerződés ismeretlenül maradt része melyik kötelezettséget hogyan szabályozza, hogyan módosítja esetlegesen.

A bíróság nem tehetett annál többet, mint hogy a felperest többek között arról is tájékoztatta, hogy a szerződés tartalmának bizonyítása őt terheli, ideértve az általános szerződési feltételt. Az 1/2009. (VI.24.) PK vélemény kifejezetten megtiltja (és azt az eljárási jogszabályokból a jelen bíróság sem tartja levezethetőnek), hogy a bizonyítás elégtelenségéről az érdemi határozaton kívül más módon, azt megelőzően is tájékoztatást adhasson a bíróság.

A bíróság felhívása szerinti határidőn belül viszont a felperes a szerződés tartalmának körében nem tette sikeressé az őt terhelő bizonyítást.

Amennyiben a kereset szerződés teljesítésére kéri kötelezni az alperest, elengedhetetlen annak a vizsgálata, hogy mit is tartalmaz a felek közötti szerződés. A bíróság erre tekintettel hívta fel a felperest a perbeli szerződés teljes tartalmának bizonyítására.

A nagy kezdőbetűs megjelölésből következően az egyedi szerződésben írt Kölcsön Általános Szerződési Feltételei nem csak az általános szerződési feltételekre vonatkozó összefoglaló kifejezés,

hanem egy különálló szerződéses dokumentum.

Önálló elutasítási ok volt, hogy a felperes a felmondás hatályosulását sem bizonyította sikeresen.

Az általa 1/F/11. alatt becsatolt postakönyv-kivonat ugyanis a felperesi jogelődötől származik, és ez kizárólag a felperesi jogelőd hitelesítését tartalmazza, tehát bizonyító erő szempontjából egy tekintet alá esik a fél saját előadásával. A feladást sem postai bélyegző, vagy más feljegyzés, sem pedig egyéb okirat nem bizonyítja, ez az okirati bizonyíték viszont elégtelen a felmondás postára adásának és hatályosulásának bizonyítására.

A bíróság a **Pp. 163. § (2)** bekezdését nem tudta alkalmazni, ugyanis az alperes a felmondás megérkezését kifejezetten vitatta.

A joghatályos felmondás bizonyításának hiánya azzal a jogkövetkezménnyel jár, hogy a bíróság a felmondásra irányadó, és a felmondás utáni állapotot tükröző felperesi elszámolást nem tudta figyelembe venni. Lehetséges, hogy a felmondás hiányában is tartozna az alperes a felperes részére, de mivel az összecszerűséggel kapcsolatban felperes által benyújtott valamennyi okirat a felmondásból indul ki, a felmondás nélkül fennálló tartozás mértékét a bíróság nem tudta megállapítani.

A kifejtett két okra tekintettel a bíróság a keresetet elutasította.

A bíróság a felperesnek nem adott határidőt, hogy az alperes ellenkérelmére esetleges nyilatkozatait előterjeszthesse.

Ennek egyik oka, hogy a bíróság döntése akkor is ugyanolyan lett volna ugyanazon indokokkal, ha az alperes részletes ellenkérelmét elő sem terjeszti, hanem csak – a bírósági meghagyást elkerülendő – bejelenti, hogy a keresetet vitatja. *A felperesi bizonyítás sikertelensége az alperesi ellenkérelemre tekintet nélkül fennáll.*

A bíróság a fenti meggyőződése mellett nem tartja különösebben lényeges indoknak, azonban megjegyzi azt is, hogy a felperesnek fel kellett készülnie arra az egyáltalán nem lehetetlen eshetőségre, hogy az alperes a Pp. 139. §-a szerinti ellenkérelmében valamennyi felperesi tényállítást vitat, amely bizonyításának szükségességéről a bíróság a tárgyalást megelőzően tájékoztatta a felperest.

A felperest külön határidő és ismételt, ugyanazon állításokra vonatkozó tájékoztatás nem illeti meg, amely tényeket már a keresetében előadta, és amelyek bizonyításának szükségességéről a bíróság már tájékoztatta.

A bíróság az idéző végzésben felhívta a feleket, hogy nyilatkozataikat, indítványaikat legkésőbb az első tárgyaláson mellőzés terhével tegyék meg.

Az idéző végzés tartalmazta a figyelmeztetést a kísértékű perek jelenléti és nyilatkozattételi szabályára vonatkozóan is.

A felperes a tárgyaláson nem jelent meg, kérte annak a távollétében történő megtartását.

A tárgyalásnak a felperes távolléte esetében történő megtartására irányuló kérelem nem ad felmentést a tárgyalás elmulasztásának jogkövetkezményei alól. A felperest a Pp. 135. § (1) bekezdés 3. mondatának egyértelmű rendelkezése miatt úgy kell tekinteni, hogy a tárgyalást elmulasztotta.

A felperes a távolmaradásával önmagát zárta el attól, hogy az alperesi ellenkérelemre nyilatkozatot, bizonyítási indítványt tehessen, holott számolnia kellett azzal, hogy az alperes a tárgyaláson vagy azt megelőzően érdemi nyilatkozatot tesz.

Az első tárgyalás kiemelt célját figyelembe véve a törvény már ebben a szakaszban egyértelműen kötelezővé teszi a bizonyítékok előadását és a bizonyítási indítványok előterjesztését. A törvény ez alól ismer kivételt, de a jelen perben egyik sem áll fenn.

A tárgyalás elhalasztására nem volt mód sem a Pp. 151. §-a, sem a XXVII. fejezet rendelkezései alapján. *A Pp. sehol sem rendelkezik úgy, hogy a kísértékű per tárgyalásán vagy korábban előadott és nem közölt alperesi nyilatkozat miatt a tárgyalást elmulasztó felperesnek külön határidőt kellene biztosítani a tárgyalás elhalasztásával egyidejűleg.*

Ha az előterjesztett ellenkérelmet a bíróságnak a tárgyalás elhalasztását eredményező kivételes indoknak kellene tekintenie, a kísértékű perek jogpolitikai célja elveszne, az eljárás ténylegesen a Pp. általános szabályai szerint lefolyó peres eljárás lenne, amely nyilvánvalóan nem egyezik a jogalkotói céllal (bagatell perek).

A bíróság már az első tárgyalásra szóló idézéssel együtt tájékoztatta a felperest a bizonyításra szoruló tények köréről is, a felperes a felhívásban szereplő határidőn belül további bizonyítékot nem csatolt.

A bíróság köteles és egyben képes is volt a keresetről az érdemi döntés meghozatalára, ez pedig a fentiek miatt csak a keresetet elutasító döntés lehetett, minden egyéb körülmény vizsgálata nélkül. Az alperes ellenkérelmében foglaltak érdemi vizsgálata nem volt szükséges, mert a kereset az alperesi kifogásokra tekintet nélkül alaptalan.

A **Pp. 78. § (1)** bekezdése alapján a felperes köteles a pernyertes alperes perköltségét megfizetni. Ez az alperest képviselő ügyvéd munkadíjából állt, amelynek összegét a bíróság a **32/2003. (VIII. 22) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a)** pontja és **4/A. §-a** alapján állapította meg.

A fellebbezés lehetőségét a **Pp. 233. § (1)** bekezdése biztosítja, annak tartalmi követelményeiről a **Pp. 392. § (1)** bekezdése rendelkezik.

A bíróság az eljárását a **Pp. kísértékű perek**ről rendelkező **XXVII. fejezete** alapján folytatta le.

Budapest, 2017. április 24.

Dr. Kerepesy Krisztián s. k.
bíró